

κά, ανακοπές και για πεντέμισο μήνες δεν μπορούσα να πλυθώ για να μην πάθω ηλεκτροπληξία. Δεν μπορούσα να βγω στον δρόμο υπό τον φόβο μην βρεθεί κάποιος και προσπαθήσει να κλέψει τη βαλίτσα, οπότε θα μου ξερίζωνε ακαριαία την καρδιά. Είχε συμβεί ένα παρόμοιο περιστατικό στη Γαλλία. Είχα πολλά προβλήματα κι επιπλοκές με το μηχανήμα. Αρχικά δεν ήθελα να το βάλω το μηχανήμα, αρνιόμουν. Είχα μόνο δέκα ημέρες ζωής για να αποφασίσω και την δέκατη που επέμενα να μην λέω το 'ναι' μου έβαλαν το μηχανήμα οι γιατροί.

Τον πρώτο μήνα ήταν πολύ δύσκολα, μετά πήγαινα καλύτερα και μετά είχα επιπλοκές. Παρά τους πόνους, έμαθα μετά από λίγο να ζω με το μηχανήμα κι είχα ξεχάσει πως είναι να ζεις χωρίς αυτό. Μάλιστα, ρωτούσα τους δικούς μου πως μπορούσαν να ζουν χωρίς να ξέρουν τι πίεση έχουν, τι παλμούς ή τι θερμοκρασία. Η μπαταρία κράταγε 4 ώρες, οπότε έπρεπε να έχω πάντα έτοιμη εφεδρική, να προσέχω τι κάνω και που πάω κι απαγορευόταν να φύγω μακριά από την Αθήνα και το Ωνάσιο. Ήταν μία δύσκολη περίοδος αλλά και καλή, γιατί μου έδωσε την ευκαιρία να ζήσω μέχρι να βρεθεί το θείο δώρο, η καρδιά του Ντουζόν».

Είχες ακούσει την ιστορία του Ντουζόν πριν τη μεταμόσχευση;

«Σχεδιάζαμε με την σύζυγό μου να παντρευτούμε με θρησκευτικό γάμο στις 21 Ιουνίου του 2008, αλλά δεν τα καταφέραμε γιατί ήμουν πολύ σοβαρά και κάναμε τελικά πολιτικό γάμο. Έπαθα εγκεφαλικό τέσσερις ημέρες πριν τον γάμο, όταν είχαμε πάει να πάρουμε τις βέρες. Δύο εβδομάδες μετά τον γάμο είχα σοβαρότατες επιπλοκές και με έβαλαν στο νοσοκομείο. Όταν βρίσκεσαι στο νοσοκομείο στο κρεβάτι του θανάτου - έτσι λέγεται το συγκεκριμένο δωμάτιο - το μόνο που μπορείς να κάνεις είναι να βλέπεις τηλεόραση. Είδα στις ειδήσεις ότι χτυπήθηκε ένας Αυστραλός και παρακολουθούσα την ιστορία με πολύ πόνο γιατί ήταν ένας νέος άνθρωπος. Ήμασταν στον ίδιο δρόμο, καθώς κι οι δυο μας μιλούσαμε με τον θάνατο. Αυτή η κοινή πορεία μας έφερε πιο κοντά με τον Ντουζόν, χωρίς φυσικά να γνωρίζω ότι τελικά θα πεθάνει, ότι οι γονείς του θα δωρίσουν τα όργανά του κι ότι η καρδιά του θα είναι συμβατή με μένα. Με είχε αγγίξει η ιστορία του Ντουζόν πολύ πριν».

Πως έμαθες ότι θα σου δοθεί η καρδιά του Ντουζόν;

«Είδα στην τηλεόραση τον πατέρα του Ντουζόν, τον Όλιβερ, να λέει το μεσημέρι της 1ης Αυγούστου ότι θα δωρίσει την καρδιά του γιου του. Όταν ενημερώθηκε ότι υπήρχε ένας Ελληνοαυστραλός που ήταν απόλυτα συμβατός με την καρδιά είπε ότι ήθελε να δοθεί σ' αυτόν. Έτσι το έμαθα κι εγώ, μέσα από την τηλεόραση, ότι θα μου δοθεί η καρδιά του Ντουζόν.

Ήμουν συνδεδεμένος με μηχανήματα κι εκείνη τη στιγμή άρχισαν να χτυπούν γιατί με έπασε ταχυπαλμία, φόβος, συγκίνηση, αλλά και πόνος γιατί συνειδητοποίησα ότι ο Ντουζόν έχασε τη μάχη για τη ζωή. Έκλαιγα γιατί υπήρχε πλέον μία ελπίδα, μία ακτίδα φωτός ότι μπορεί να ζήσω.

Ήταν ανάμικτα τα συναισθήματα. Θλίψη για το παιδί που έφυγε και χαρά για μένα ότι δίνεται ένα τέλος στο μαρτύριό μου. Το απόγευμα με ενημέρωσαν οι γιατροί ότι η καρδιά του Ντουζόν ήταν σε άριστη κατάσταση, ότι ήμουν απόλυτα συμβατός κι ότι θα γίνει η μεταμόσχευση και τα μεσάνυχτα με πήγαν στο χειρουργείο. Μέσα σε δώδεκα ώρες είχαν όλα τελειώσει».

Η γνωριμία σου με τους γονείς του Ντουζόν;

«Έναν μήνα μετά τη μεταμόσχευση ήλθαν οι γονείς του Ντουζόν στην Ελλάδα και γνωρισθήκαμε. Βάσει νόμου απαγορεύεται παγκοσμίως ο λήπτης να γνωρίζει το δότη. Στη δική μας περίπτωση τα πράγματα ήταν διαφορετικά, αφού λόγω της μεγάλης δημοσιότητας ξέραμε αναγκαστικά ποιος είναι ποιος. Εξέφρασαν την επιθυμία να με γνωρίσουν. Ήθελα κι εγώ από την αρχή να τους δω, αλλά δεν επέτρεψαν στον Όλιβερ, να έλθει στο Ωνάσιο. Οι δικοί μου γνώρισαν αμέσως μετά την μεταμόσχευση τον Όλιβερ και τη Ρόζμαρι, εγώ τους συνάντησα έναν μήνα μετά, στις 3 Σεπτεμβρίου.

Τότε ένοιωσα πως πράγματι είμαι μέλος της οικογένειάς τους κι είναι αντίστοιχα μέλη της οικογένειάς μου. Τότε κατάλαβα πραγματικά κι ένιωσα πως είναι οι δεύτεροί μου γονείς. Ότι είναι αυτοί που έφεραν στον κόσμο τον Ντουζόν και κάποια στιγμή ο Ντουζόν βοήθησε κι έδωσε συνέχεια σε μένα. Είχα και τότε ανάμικτα συναισθήματα. Δεν ήξερα αν έπρεπε να τους ευχαριστήσω που μου έδωσαν την καρδιά του παιδιού τους ή να τους πω ότι λυπάμαι που το έχασαν. Ήμουν λίγο μερδωμένος, αλλά όλα ήλθαν σε μία τάξη κι ηρεμία όταν η μητέρα του Ντουζόν, η Ρόζμαρι, ήθελε να νοιώσει τους παλμούς της καρδιάς του παιδιού της κι ακούμπησε το χέρι της στο στήθος μου. Τότε ένιωσα το δέσιμο, ότι αυτή είναι η δεύτερή μου μητέρα. Ένοιωσα κάτι μαγικό, μία απίστευτη ηρεμία και γαλήνη, ενώ λίγο πριν ήμουν αγχωμένος.

Από τότε η σχέση μας είναι πολύ στενή και είμαστε πλέον μία οικογένεια. Στις 29 Δεκεμβρίου 2009 ο Όλιβερ ήταν κουμπάρος στον θρησκευτικό γάμο που κάναμε εδώ κι είμαστε πολύ κοντά. Φυσικά δεν έχω αντικαταστήσει τον Ντουζόν, είμαι ο Κώστας με την καρδιά του Ντουζόν, ένα νέο μέλος της οικογένειάς τους που ζει με την καρδιά του παιδιού τους».

Πως ένιωσες από τη συνάντησή με τους γονείς του Ντουζόν;

«Ήταν πάρα πολύ δύσκολο για όλους μας. Οι δικοί μου έπαθαν ένα σοκ γιατί δεν ήμουν ποτέ αρρωστος. Μέσα σε οκτώμισι μήνες έμαθα ότι είχα αρρωστήσει, μπήκα στην εντατική, έβαλα τεχνητή καρδιά κι έκανα μεταμόσχευση. Έχουν περάσει τρισημίσι χρόνια από την μεταμόσχευση και κάτι περισσότερο από τέσσερα από τότε που αρρώστησα και ακόμη δεν πιστεύω ότι έχει συμβεί αυτό που συνέβη. Δεν το έχω πιστέψει. Έχω την αίσθηση ότι κάποια στιγμή θα ξυπνήσω κι όλα αυτά θα είναι ένα όνειρο.

Δεν έχω πιστέψει ότι συμβαίνει αυτό σε μένα, ότι ζω με την καρδιά ενός άλλου, ότι πρέπει να κάνω εξετάσεις, ότι έχει αλλάξει 100% ο τρόπος σκέψης κι

ο τρόπος ζωής μου. Δεν μπορώ να το συνειδητοποιήσω».

Πως νοιώθεις σήμερα; Πως είναι η υγεία σου;

«Τώρα είμαι πάρα πολύ καλά. Ζω την κάθε μέρα. Δεν επιτρέπω στον εαυτό μου να κάνει όνειρα μακρινά γιατί έχω διαπιστώσει ότι η ζωή μας ορίζει κι όχι εμείς τη ζωή. Με γνώμονα αυτό πρέπει να ζούμε την κάθε μέρα όσο πιο γεμάτα γίνεται, με λιγότερη μζέρια και σαν να είναι η τελευταία. Αυτό βοηθά στο να είναι κανείς πιο ειλικρινής με τους ανθρώπους και γύρω του. Προσωπικά, το μόνο που μπορώ να ελπίζω και να ονειρεύομαι είναι να είμαι υγιής. Αυτό προσπαθώ κι αυτός είναι ο αγώνας μου, να κρατήσω σε πολύ καλή κατάσταση την καρδιά μας και να προχωρήσω. Και να μεγαλώσω την οικογένειά μου με παιδιά. Προσπαθώ να βλέπω το ποτήρι μισογεμάτο κι όχι μισοάδειο, πάντα την θετική πλευρά. Δεν τα καταφέρνω πάντα, αλλά προσπαθώ να ζω την κάθε στιγμή. Το γεγονός ότι μπορούμε σήμερα και μιλάμε δείχνει πόσο μεγάλη σημασία κι αξία έχει η δωρεά οργάνων».

Πως αποφάσισες να έλθεις για μόνιμη διαμονή στο Σίδνεϊ;

«Λόγω της κρίσης στην Ελλάδα κι επειδή η σύζυγός μου έχει γεννηθεί κι μεγαλώσει εδώ στην Αυστραλία, αποφασίσαμε να έλθουμε να κάνουμε μία δοκιμή. Είμαστε περίπου 6 μήνες εδώ και πριν από ενάμιση μήνα ανοίξαμε το μαγαζί. Για βαφτίσεις και πολλά δώρα. Για τα νεογέννητα, για τις γυναίκες, για όλους. Από κοσμήματα μέχρι τάβλι και κομπολόγια. Το βασικό είναι ότι φέρνω τα πάντα από την Ελλάδα. Από το βιβλίο για το παιδί μέχρι το κόσμημα και τη λαμπάδα, όλα έρχονται έτοιμα από την Ελλάδα. Είναι όλα ελληνικά προϊόντα.

Άνοιξα το μαγαζί για να φύγω από το σπύτι και για να μπορώ να ασχολούμαι με κάτι δημιουργικό. Θέλω απλά να ασχολούμαι με κάτι, να βγω από την μζέρια και να βλέπω τα πράγματα θετικά. Ήθελα να είναι κάτι που έχει σχέση με το παιδί, γιατί το παιδί είναι η αισιοδοξία, η καλή πλευρά της ζωής. Έτσι βρήκαμε και την ονομασία του μαγαζιού, Ευλογημένα Βαφτίσια και δώρα (Blessed Christenings & gifts), γιατί νιώθω πως είμαι ευλογημένος που ζω κι έχω λάβει το θείο δώρο, την καρδιά του Ντουζόν».

Ποιο είναι το τελικό απόσταγμα όλης αυτής της ιστορίας;

«Τον Ντουζόν είναι σαν να τον ξέρω από πάντα. Αν ήταν να βάλω έναν τίτλο σε ένα βιβλίο για τη ζωή μου θα έλεγα: Από το εγώ στο εμείς. Γιατί πλέον δεν είμαι εγώ, είμαστε εμείς. Από την ημέρα που έκανα την μεταμόσχευση έχω δεθεί με αυτόν τον άνθρωπο κι έχουμε γίνει ένα. Είμαι ο Κώστας, όχι ο Ντουζόν, το ξεκαθαρίζω. Ο Κώστας που ζει με την καρδιά του Ντουζόν. Δεν υπάρχει μέρα που να μην τον σκέφτομαι, να μην τον νοιώθω δίπλα μου. Όταν έχω κάποιο πρόβλημα θα επικαλεσθώ τη βοήθεια του θεού και της Παναγίας γιατί πιστεύω πάρα πολύ κι αμέσως μετά θα ζητήσω από τον Ντουζόν να με προστατεύσει. Όταν πραγματικά τον χρειάζομαι είναι πάντα δίπλα μου».

ΧΡΟΝΙΚΟ

Ο Κώστας Γρίμπλιας γεννήθηκε στο Σίδνεϊ, αλλά επέστρεψε στην Ελλάδα σε ηλικία δέκα ετών. Είναι παντρεμένος με την Πόπη, η οποία γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Σίδνεϊ. Δούλεψε για 12 χρόνια σαν δημοσιογράφος σε τηλεοπτικά κανάλια και συνεργάστηκε, εκτός των άλλων, με την Ελένη Μενεγάκη στον ANTI, με τη Βίκυ Φλέσσα στην ΕΡΤ, το Νίκο Χατζηνικολάου και την Έλντα Πανοπούλου, ενώ ήταν για χρόνια αρχισυντάκτης της Ρούλας Κορομηλά. Ήταν απόλυτα υγιής μέχρις ότου ένα μικρόβιο χτύπησε την καρδιά του κι οι γιατροί διέγνωσαν ότι πάσχει από διατακτική μυοκαρδιοπάθεια. Έζησε για πεντέμισο μήνες με τεχνητή καρδιά και στις 2 Αυγούστου 2008 έκανε μεταμόσχευση καρδιάς. Από τότε έχει στα στήθια του την καρδιά του Αυστραλού Ντουζόν Ζάμιτ (φώτο), ο οποίος είχε πάει για διακοπές στην Ελλάδα τον Ιούλιο του 2008. Στις 28 Ιουλίου 2008 ο Ντουζόν και η παρέα του δέχθηκαν επίθεση από τρεις υπαλλήλους (ένας εκ των οποίων ήταν ανήλικος) και τον ιδιοκτήτη του νυχτερινού κέντρου στο οποίο διασκεδάζαν. Οι δράστες ξυλοκόπησαν με γκλομπ μέχρι θανάτου τον άτυχο Ντουζόν και τον παράτησαν αιμόφυρτο και αβοήθητο στον δρόμο. Ο 20χρονος τότε Ντουζόν μεταφέρθηκε αρχικά στο «Τζάννιεο» και στη συνέχεια στο «Ερρίκος Ντυνάν», όπου οι γιατροί διαπίστωσαν πως ήταν εγκεφαλικά νεκρός. Λίγες ημέρες αργότερα, οι γονείς του πήραν την γενναία απόφαση να δωρίσουν τα όργανά του. Η καρδιά του Ντουζόν μεταμοσχεύθηκε στον Κώστα Γρίμπλια, ο οποίος ανέμενε να βρεθεί συμβατό με αυτόν μόσχευμα. Όργανα του Ζάμιτ πήραν άλλοι τρεις άνθρωποι. Ο βασικός κατηγορούμενος της δολοφονίας του Ντουζόν Ζάμιτ, ο 26χρονος Μάριος Αντωνόπουλος, τιμωρήθηκε με φυλάκιση 22 ετών και 6 μηνών, καθώς η κατηγορία μετατράπηκε από απόπειρα ανθρωποκτονίας σε θανατηφόρο σωματική βλάβη και απέφυγε τα ισόβια. Σε 8,5 και 7,5 χρόνια φυλάκισης καταδικάστηκαν για συνέργια οι δύο συγκατηγορούμενοί του (ο 48χρονος Γ. Χατζηγιάννης και ο 37χρονος Δ. Βαρώνος), ενώ ο ιδιοκτήτης του μαγαζιού (Σ. Δακτυλίδης) απαλλάχθηκε. Ο ανήλικος συνεργός δικάστηκε στο Τριμελές Δικαστήριο Ανηλίκων στη Σύρο κεκλεισμένων των θυρών.

ΜΑΓΑΖΙ

Ο Κώστας Γρίμπλιας έχει ανοίξει εδώ κι ενάμιση μήνα ένα μαγαζί με είδη για βαφτίσεις και δώρα. Όλα τα προϊόντα είναι ελληνικά και τα επίσημα εγκαίνια του μαγαζιού που έχει την επωνυμία Blessed Christenings & gifts θα γίνουν αύριο. Βρίσκεται στο 208 Homer Str., Earlwood.